

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.I.20.565/2021/5.

A tanács tagjai: dr. Szabó Klára a tanács elnöke, dr. Parlagi Mátyás előadó bíró, dr. Harter Mária bíró

A felperes: Felperes1

A felperes képviselője: ügyintéző: dr. Trencsán Gábor ügyvéd)

Az alperes: Alperes1

Az alperes képviselője: ; ügyintéző: dr. Mester Csaba ügyvéd)

A per tárgya: szerződés teljesítése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Zalaegerszegi Törvényszék 2.Pf.20.742/2020/4.

Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma:

Keszthelyi Járásbíróság 6.P.20.253/2018/76.

Rendelkező rész

- A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálattal támadott részében hatályában fenntartja.
- Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 313.234 (háromszáztizenháromezer-kétszázharmincnégy) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes csomagolástechnikai termékek gyártásával, az alperes ilyen termékek forgalmazásával foglalkozó gazdasági társaság. A felek között 2009-től tartós üzleti kapcsolat alakult ki. Ennek keretében a felperes legyártotta az alperes által megrendelt fóliát, amit az alperes üzleti partnerei részére értékesített.

[2] A felperes 2013. május 20. és 2014. június 4. között esedékessé vált 33.021,15 euró összegű számláit az alperes nem teljesítette. Arra hivatkozott, hogy négy megrendelést a felperes hibásan teljesített. A vevőjének (a továbbiakban: vevő) a jelzése szerint ezek a termékek hibásak voltak, azokat azonban a felperes nem cserélte ki, így a vevő részére kártérítést kellett fizetnie. A felperes a fóliák nyomtatásához használt, a tulajdonában álló kliséket sem adta vissza, így azokat újra kellett gyártatnia 5.873 euróért.

[3] Nem állapítható meg, hogy a négy fóliaszállítmánnyal kapcsolatban észlelt hibákat a felperes gyártási hibája okozta.

A kereset, a beszámítás, valamint az azokkal kapcsolatos védekezés

[4] A felperes keresetében 33.021,15 euró megfizetésére kérte kötelezni az alperest, mert a legyártott fóliák szerződésben meghatározott ellenértékét nem fizette meg.

[5] Az alperes ellenkérelmében nem vitatta, hogy a keresetben megjelölt számlákkal összefüggésben a felperes szerződésszerűen teljesített.

[6] Az alperes 51.411,4 euró összegben beszámítást terjesztett elő.

[7] Indokolása szerint a felperes négy megrendelésre hibás terméket szállított, amelyek vételárát megfizette, a felperes a hibás fóliákat nem cserélte ki, neki azonban kártérítést kellett fizetnie a vevő részére. A felperes jogellenesen visszatartotta az ő tulajdonában álló kliséket, amelyeket így újból le kellett gyártatnia 6.280 euróért.

[8] A felperes a beszámítással szemben arra hivatkozott, az alperes nem bizonyította, hogy az általa gyártott fóliák hibásak lettek volna. Vitatta, hogy az alperes által a szakértőnek átadott minták tőle származnak. Állította, hogy az egyrétegű direkt nyomott lakkozott fóliákat UV-álló festékkel és lakkal gyártotta, valamint a kliséket visszaadta.

Az első- és a másodfokú ítélet

[9] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította.

[10] Indokolása szerint a felek jogviszonya keretszerződés jellegű volt, így azt egységes egészként kell kezelni. Az alperes ezért a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 308/C. §-a alapján szavatossági igényét a felperes valamennyi követelésével szemben beszámítás útján érvényesítheti.

[11] Értékelése szerint a csatolt iratokkal, a tanúvallomásokkal és a szakvéleménnyel az alperes bizonyította a hibás teljesítést. A szakkérdések megválaszolásához nem volt szükség nyomdaipari szakértelemre, a kirendelt szakértő kompetenciával rendelkezett. A szakértő azon megállapítása, hogy az általa vizsgált fólián nem volt UV-álló festék és lakk, a vevő által jelzett hibák pedig az UV-állóság hiányából is adódhattak, alátámasztotta a hibás teljesítést, mert a fóliák nem megfelelő tárolására nem merült fel bizonyíték.

[12] Az alperes bizonyította, hogy a felperes nem szolgáltatta vissza a kliséket, és azok újragyártásával kára keletkezett.

[13] Mindezek alapján a beszámítást alaposnak ítélte. Mivel annak összege meghaladta a keresetet, ezért azt elutasította a régi Ptk. 296. §-a alapján.

[14] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, és kötelezte az alperest 27.148,15 euró megfizetésére, ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[15] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 253. § (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül. A felülbírálat nem terjedt ki a kereset tárgyában hozott döntésre, amelynek jogalapját és összepszerűségét nem vitatták.

[16] A másodfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a tényállást módosította. Ennek körében mellőzte a felperes hibás teljesítésének a megállapítását. A

tényállást kiegészítette azzal, nem állapítható meg, hogy a négy fóliaszállítmánnyal kapcsolatban észlelt hibákat a felperes gyártási hibája okozta. A klisék újragyártásával kapcsolatos költség összegét 5.873 euróra módosította.

[17] Indokolása szerint a felek között nem volt keretszerződés, mert önmagában az üzleti kapcsolat tartós voltából, a megrendelések gyakoriságából nem lehet erre következtetni. A bírói gyakorlat szerint a keretszerződés olyan megállapodás, amelyben a felek szabályokat határoznak meg a szerződéses jogviszonyukra úgy, hogy azok külön kikötés nélkül is irányadók a keretszerződés alapján kötött egyes egyedi szerződésekre (Kúria Pfv.V.21.579/2019/6., BH2015. 283.). A felek előzetesen csak abban állapodtak meg, hogy a felperes teljesíteni fogja az alperes egyes megrendeléseit. A szerződés minden esetben az alperes egyedi megrendelésével és az árajánlat elfogadásával jött létre. Keretszerződés hiányában a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény 50. § (1) bekezdése alapján a perbeli igényekre nem teljes mértékben kellett alkalmazni a régi Ptk.-t, a kereset egyes követeléseire a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvényt (a továbbiakban: Ptk.) tekintette irányadónak. A beszámítással érvényesített követelésekre a régi Ptk.-t kellett alkalmazni. A régi Ptk. 308/C. §-a alapján az alperes szavatossági igényét nem érvényesíthette valamennyi kereseti követeléssel szemben. Árleszállítás címén csak 7.493,31 eurót követelhet, ezt meghaladó igényét ezért szerződésszegéssel okozott kár megtérítéseként bírálta el.

[18] A bizonyítékok értékelése alapján egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a vevőnél hibásnak bizonyult fóliák a felperestől származtak, azt azonban nem találta bizonyítottnak, hogy a minőségi hibák oka a felperesnél felmerült gyártási hiba lett volna. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a kirendelt szakértő kompetenciával rendelkezett. Nem volt vitás, hogy az alperes minden esetben UV-álló festékkel és lakkal ellátott egyrétegű fóliát rendelt. A szakvélemény szerint a vevőnél észlelt hibákat okozhatta az UV-álló festék és lakk hiánya, ezt azonban az igazságügyi szakértő csak a hibák egyik lehetséges okaként állapította meg. A hibák adódhattak abból is, hogy valamilyen speciális anyag érte a fóliát, így töltés során oldószeres anyaggal érintkezett, illetve a helytelen tárolás, tartós, erős napsütés is okozhatta azokat. A szakvélemény így nem igazolta kétségtelenül a fóliák gyártási hibáját. A szakvélemény és a további bizonyítékok még azt sem igazolták kétséget kizáróan, hogy a szakértő a felperestől, és kifejezetten a kifogásolt szállítmányokból származó fóliát vizsgált. A szakértői vizsgálatra átadott fólia gyártóját semmilyen adatból nem lehetett megállapítani. A vevő vezetői tanúvallomásaikban határozottan kijelentették, hogy nincs mintájuk a hibás fóliákból. A fóliák részére történő átadásakor a szakértő a felek jelenlétében rögzítette azok szállítási dátumát, amelyek mindegyike jóval későbbi volt, mint a beszámítással érintett szállítmányok szállítási időpontja. Az alperes így nem bizonyította a beszámítás tárgyát képező fóliák gyártási hibáját, ezért az árleszállítás, valamint a hibás teljesítéssel okozott kár megtérítése iránti igényt alaptalannak ítélte.

[19] A klisék visszaadásával kapcsolatos kártérítési igényt részben megalapozottnak találta. A klisék visszaadásának bizonyítása a régi Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a felperest terhelte, aki azt nem bizonyította. A másodfokú bíróság az újragyártással felmerült költséget a csatolt számlák alapján 5.873 euróban állapította meg.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[20] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 406. §-a, a 412. §-a, a 413. § (1) bekezdése és a 424. § (3)-(5) bekezdése alapján kérte a jogerős ítélet marasztalásra vonatkozó rendelkezése hatályon kívül helyezését, és elsődlegesen új határozat hozatalával a kereset teljes elutasítását, másodlagosan a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását. A

felülvizsgálati kérelem szerint a jogerős ítélet sérti a régi Ptk. 277. § (1) bekezdését, a 305. § (1) bekezdését, a 306. §-át, a 310. §-át, a 318. § (1) bekezdését, a 339. § (1) bekezdését, a 296. § (1) bekezdését és a 308/C. §-át, a Pp. 279. §-át, valamint eltér a Kúria Pfv.V.21.579/2019/6. számú határozatától.

[21] Indokolása szerint a jogerős ítélet sérti a megjelölt anyagi jogszabályi rendelkezéseket, mert a felperes nem a szerződés tartalmának megfelelően (hibásan) teljesített. Emiatt ő megfelelő árleszállítást igényelhet, valamint a szerződésszegésből eredő teljes kára megtérítését követelheti, amelyeket beszámítás útján érvényesíthet.

[22] A jogerős ítélet sérti a Pp. 279. §-át, mert a bíróság azt nem a megismert bizonyítéokra – a kirendelt szakértő szakvéleménye valós tartalmára – alapította, a szakvélemény tartalmát iratellenesen rögzítette.

[23] A jogerős ítéletben írtakkal szemben a felek szerződése keretszerződés volt, mert az aktuális ár kivételével minden kérdésben megállapodtak. A jogerős ítélet így eltér a Kúria Pfv.V.21.579/2019/6. számú határozatától. Ennek a ténynek azonban a jelen ügyben a beszámítás szempontjából nincs kiemelt jelentősége.

[24] A másodfokú bíróság azt helyesen rögzítette, a felek között nem volt vitás, hogy ő minden esetben UV-álló festékekkel és lakkal ellátott egyrétegű fóliát rendelt, ugyanakkor teljesen félreértette, hogy miben merült ki a hibás teljesítés. A gyártási hiba, a hibás teljesítés az volt, hogy a felperes a fóliákat – a szakvéleményben egyértelműen rögzített tényként – nem UV-álló festékekkel és lakkal gyártotta, amit maga a felperes sem tagadott. A hibás teljesítés nem az volt, hogy a fóliák kifakultak, a festék lemállott, egyes részein nem volt nyomtatás – ez a hibás teljesítés következménye, az okozat volt –, hanem az, hogy a felperes nem UV-álló festékekkel és lakkal gyártotta azokat. A másodfokú bíróság tehát az okozatot összekeverte a kiváltó okkal, amely nem volt vitatott, az az ítéletben is rögzített tény. A felperes így egyértelműen hibásan teljesített. A másodfokú bíróság teljességgel alaptalan ténybeli következtetést vont le, amely ellentmond a józan ész szabályainak és a Pp. 279. § (1) bekezdésének.

[25] A szakértő a szakvéleményben azt rögzítette, hogy milyen felirat szerepelt egy külön papírlapra kézzel írva a vizsgálatra átvett mintákon. E szlovák felirat magyarul azt jelenti, hogy a terméket mikor szállították vissza a vevőtől. A terméken szerepelt a szállítás dátuma, és nem csak egyetlen címkén, ahogy azt a jogerős ítélet tartalmazza. A szakértő csak egy minta fénymásolatát csatolta a szakvéleményhez, mert nem gondolta, hogy ennek jogi jelentősége lehet. Ezt azonban a szakértő tőle minden mintára vonatkozóan megkapta, amelyek fénymásolatát felülvizsgálati kérelméhez csatolta. Ezek a címkék bizonyítják, hogy a vizsgált minták a kifogásolt szállítmányokból származnak. A felirat két nyelven, magyarul és szlovákul is szerepel. A józan ész logikája alapján a szakértő a beszámítás alapjául szolgáló termékeket vizsgálta, amely logikai következtetést a peradatok egyértelműen alátámasztanak. A másodfokú bíróságnak Magyarország Alaptörvénye 28. cikke szerint kellett volna értelmeznie a Pp. 279. § (1) bekezdését. Ebben az esetben nem jutott volna arra a helytelen ténybeli következtetésre, amely szerint a szakértői vizsgálatra átadott fólia gyártóját semmilyen adatból nem lehetett megállapítani.

[26] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős ítélet hatályában fenntartását.

[27] Indokolása szerint ő következetesen azt állította, hogy a fóliákat UV-álló festékekkel és lakkal gyártotta. Az alperes ellenkérelmében a hibás teljesítés indokaként a lemállást és a fakulást jelölte meg. A minták nem az általa gyártott fóliákból származnak. Az azokon

szereplő dátumokkal kapcsolatban az alperes a felülvizsgálati eljárásban teljesen új érveléssel állt elő és új bizonyítékokat csatolt, amely nem lehetséges.

A Kúria döntése és jogi indokai

[28] A régi Pp. 272. § (2) bekezdése és a régi Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős határozatot a felülvizsgálati kérelemben megjelölt megsértett jogszabályhely, az ott előadott jogszabálysértés, valamint a kérelem jogi indokai által meghatározott keretek között vizsgálhatja felül.

[29] A felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK vélemény (a továbbiakban: PK vélemény) 3. pontja szerint a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. A 3. ponthoz fűzött indokolás szerint a felülvizsgálati kérelem központi eleme a megsértett jogszabályhely megjelölése és a jogszabálysértés körülírása, mert ezek határozzák meg a Kúria felülbírálati lehetőségének tartalmi és perjogi kereteit. A megsértett jogszabályhellyel kapcsolatban az a követelmény érvényesül, hogy a fél felülvizsgálati kérelmében pontosan jelölje meg azt a jogforrást és azon belül azt a konkrét jogszabályhelyet, amelynek megsértésére hivatkozik. A 4. ponthoz fűzött indokolás szerint érdemben csak azok a hivatkozások vizsgálhatók, amelyek esetében a törvény által előírt tartalmi követelmények maradéktalanul teljesültek, az egyéb hivatkozásokat a Kúria figyelmen kívül hagyja.

[30] Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatta felül, valamint érdemben csak azokat a hivatkozásokat vizsgálhatta, amelyek tartalmazzák a megsértett jogszabályhely megjelölését és a jogszabálysértés körülírását is.

[31] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletet a kereset, valamint a klisék visszaadásának hiányára alapított beszámítás részleges aplotalansága körében nem támadta, így ezekre a felülvizsgálat nem terjedt ki.

[32] Az alperes eljárási jogszabálysértésként a Pp. 279. §-ának a megsértését állította. A jogerős ítélet felülvizsgálatát is a Pp. szabályaira [406. §, 412. §, 413. § (1) bekezdés, 424. § (3)-(5) bekezdés] hivatkozva kérte, így nem tévedésből – például elírás miatt – jelölte meg megsértett jogszabályhelyként a Pp. rendelkezését. A Kúria ezért nem alkalmazhatta a régi Pp. 272. § (3) bekezdését, mert e jogszabályi rendelkezés alapján a Kúria a megsértett jogszabályhely téves megjelölését küszöbölheti ki, de nem jogosult a fél rendelkezési jogát sértve a felülvizsgálati kérelemtől eltérő jogszabálysértés vizsgálatára {Kúria Pfv.III.20.647/2020/5. [22]}. A régi Pp. 3. § (2) bekezdése szerint a perben eljáró bíróság – a törvény eltérő rendelkezése hiányában – a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van. Ebből következik, hogy a régi Pp. 272. § (2) bekezdése a felülvizsgálati kérelem tartalmi elemeinek rögzítésével nemcsak a kérelmet előterjesztő fél számára biztosítja a perbeli rendelkezési jog gyakorlásának a lehetőségét, hanem egyidejűleg behatárolja a Kúria mozgásterének ténybeli és jogi kereteit. A PK véleményben írtak szerint is a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogforrás és megsértett jogszabályhely határozzák meg a Kúria felülbírálati lehetőségének a kereteit. A Pp. 629. §-a és a 630. § (1) bekezdése alapján a perben nem a Pp., hanem a régi Pp. rendelkezéseit kellett alkalmazni. Az elsőfokú

bíróság ítélete és a jogerős ítélet is egyértelműen beazonosítható módon feltüntette a régi Pp.-t és annak általa alkalmazott szabályait, az alperes ellenkérelmében maga is a régi Pp. rendelkezéseire hivatkozott (8. sorszámú beadvány). A másodfokú bíróság helyesen nem alkalmazta, ezért nem is sérthette meg a Pp. rendelkezéseit. A Kúria az alperesnek a Pp. 279. §-ára történő hivatkozását ezért figyelmen kívül hagyta.

[33] A régi Pp. 270. § (2) bekezdése alapján a jogerős ítélet felülvizsgálatát jogszabálysértésre hivatkozással lehet kérni, az nem alapítható a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre szemben a Pp. 406. § (1) bekezdésével. Az alperes felülvizsgálati kérelmében állította, hogy a jogerős ítélet eltér a Kúria közzétett határozatától, mert a felek között keretszerződés állt fenn. Ezzel kapcsolatban azonban megsértett jogszabályhelyet nem jelölt meg, így ezt a hivatkozást a Kúria érdemben nem vizsgálhatta. Egyebekben az alperes felülvizsgálati kérelmében maga is azt adta elő, hogy ennek – a beszámítással kapcsolatos igény elbírálása szempontjából – nincs jelentősége.

[34] A régi Pp. 275. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban – annak rendkívüli perorvoslati jellege miatt – nincs helye bizonyítás felvételének (Kúria Kfv.V.35.474/2011/7., megjelent BH2012. 179.). Az elsőfokú eljárásban a felperes kifejezetten állította, hogy az alperesi minták nem az általa gyártott fóliákból származnak, e körben hivatkozott a szakértőnek átadott mintákon feltüntetett szállítási dátumokra (64. sorszám). Erre figyelemmel az alperes felvételeket csatolt (67. sorszám). A felperes ezt követően is vitatta, hogy a minták tőle származnak, és továbbra is hivatkozott a szakértőnek átadott minták szállítási dátumára (71. sorszám). Az alperes ennek ellenére csak a felülvizsgálati kérelemhez csatolta az abban hivatkozott szlovák nyelvű feliratot is tartalmazó felvételeket. A Kúria azonban a felülvizsgálati kérelem elbírálása során kizárólag a rendelkezésre álló iratok alapján dönt, ezért a felülvizsgálati kérelemhez csatolt felvételeket nem vehette figyelembe.

[35] A másodfokú bíróság bizonyítékértékelés alapján levont ténybeli következtetése szerint nem állapítható meg, hogy a négy fóliaszállítmánnyal kapcsolatban észlelt hibákat a felperes gyártási hibája okozta. Az alperes ezt a bizonyítékértékelésen alapuló ténymegállapítást a régi Pp. vonatkozó rendelkezése felhívása nélkül, azaz felülvizsgálatra nem alkalmas módon támadta, ezért azt a Kúria nem vizsgálhatta. Az alperes felülvizsgálati kérelmében arra is hivatkozott, a felperes sem tagadta, hogy a fóliákat nem UV-álló festékkel és lakkal gyártotta. Ezzel kapcsolatban ugyanakkor sem a bizonyítás eredményének a mérlegelését [rég Pp. 206. § (1) bekezdés], sem a bizonyítás nélküli ténymegállapítás egyik törvényi lehetőségét [rég Pp. 163. § (2) bekezdés] szabályozó eljárási jogszabályhely megsértését nem állította, így azokat a Kúria sem vizsgálhatta.

[36] Ténybelileg – a felülvizsgálati kérelemben írtakkal szemben – a felperes azt állította, hogy az általa gyártott fóliák megfelelő kopás- és UV-állósággal rendelkeztek (15. sorszámú beadvány 2-3. oldal), az alperesnek szállított egyrétegű direkt nyomott lakkozott fóliákat UV-álló festékkel és lakkal gyártotta (64. sorszámú beadvány 2. oldal). A szakvélemény szerint a szakértő által vizsgált minták festéke nem UV-álló és ilyen lakk sincs a felületen (61. sorszámú szakvélemény 8. oldal), de a szakértő sem tudta megállapítani a vizsgált minták gyártóját (61. sorszámú szakvélemény 7. oldal), és az az időmúlás miatt már nem is lehetséges (76. sorszámú jegyzőkönyv 4. oldal).

[37] A másodfokú bíróság a bizonyítékértékelés eredményeként jutott arra a következtetésre, hogy az alperes nem bizonyította a beszámítás alapjául szolgáló hibás teljesítést. Az irányadónak tekintendő, a másodfokú bíróság által megállapított tényállást

alapul véve tehát nem történt szerződésszegés. A felülvizsgálati kérelemben állított anyagi jogszabálysértések alapja ugyanakkor a hibás teljesítés ténye. Mivel a Pp. 279. §-ra való hivatkozást a hibás teljesítéssel összefüggésben figyelmen kívül kellett hagyni, a Kúria érdemben a felülvizsgálati kérelemben megjelölt anyagi jogszabályok tényleges sérelmét sem vizsgálhatta.

[38] Mindezekre figyelemmel a Kúria nem állapította meg, hogy a jogerős ítélet sértené a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért azt a régi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[39] Az alperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért a régi Pp. 270. § (1) bekezdése értelmében alkalmazandó régi Pp. 78. § (1) bekezdése alapján őt kellett kötelezni a felülvizsgálati ellenkérelmet előterjesztő felperes ügyvédi képviselettel felmerült felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére. A Kúria ennek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, a 3. § (5) bekezdése, valamint a 4/A. § (1) bekezdése alapján határozta meg.

[40] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson bírálta el az alperes régi Pp. 274. § (2) bekezdésén alapuló kérelmére.

[41] Az ítélet ellen a régi Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

Budapest, 2022. április 28.

Dr. Szabó Klára s.k. a tanács elnöke, Dr. Parlagi Mátyás s.k. előadó bíró, Dr. Harter Mária s.k. bíró